Pest-Nagykanizsa 1868. 9. szám. December 20. Első évfolyam.

December
21. Héttő : mondják, nagyobb a házirend, ahol asszony a fő; miért ne? hiszen **fő z ő.**
22. Kedd : Amit Krisztkindlire kapsz, jól eltedd.
23. Szerda : Ki haragszik, ma békejobbját nyujtsa, különben szivhelyzete igen furcsa.
24. Ádám s Éva táviratozzák nekünk : A ki Kandi Klárit nem szereti : léha.
25. Karácson, hanem **ezért** bennünket senki, senki se bántson.

Kandi Klári

Hölgy-élczlap.

Jelszó : Tisztelet a nőknek!

December
26. Szent István. Valamint ennek kövező ellensége volt, ugy nekünk is van akárhány.
27. Vasárnap. Kandi Klárí ajándékba másodizben harisnyát kap.
28. Aprószentek : apró s nagy pénzzel segitségre jertek.
29. Kedd : Spuriusom van, hogy e nap az előfizetési összeg sokasága elfed.
30. Szerda : Készülni, izzadni kell az uj évre nagyba'.
31. Szilveszter : Kandi Klári kiváncsi, mennyi előfizetőt veszt el.

Előfizetési ár :

Postán bérmentve, Pesten és Nagy-Kanizsán házhoz küldve
Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 15 kr.

A lap szellemi és anyagi részét illető küldemények, u. m. előfizetési-pénzek, hirdetmények, levelek, kéziratok bérmentesen Nagy-Kanizsán a szerkesztő- s kiadó-hivatalba, Pesten Rákosi Lászlóhoz (Köztelek, üllői ut 12. sz.) intézendők. — Előfizethetni ezenkivül minden k. postahivatalnál és hiteles könyvkereskedésekben.

Megjelenik :

Havonkint háromszor
1-, 10- és 20-ik
napján.

Párbeszéd.

Dandy. Kedves nagysám én szeretem,
Forrón, hiven, igazán;
Keblemnek egy kivánsága
Szivem minden dobbanása
Azt mondja, hogy szeretem,
Egyetlenegy kis szavára
Kész vagyok én a halálra;
Elmegyek én száz csatába,
Hahogy ön azt ugy kivánja. —

Nő. Ne haljon meg értem, kérem —
Sem a csatába ne menjen,
Hogyha rendesen fog élni.
Viseletét felcserélni,
Ha műveltségre szert tehet . . . . .
Kincs nélkül is nőül vehet.

LENKA.

Nemikülönbség s a női emancipatió.

(Folytatás és vége.)

Ami a politikai jogokat illeti, melyek a képviselők által a törvényhatóságokban és egyes magánszemélyek által az esküdt székeken, népgyüléseken, választásoknál stb. gyakoroltatnak.

Ezen politikai jogokból a nők legnagyobb részben ki vannak zárva.

Csak egyes jelentéktelen állami és községi állások vannak biztositva részükre is, mint a nevelő, iskola ápoló és fegyintézetek vezetése és ellátása, nyilvános bábaság stb.; — melyek mellett, (ha ugyanazon anyagi és szellemi qualificatioval birnak, mint a férfiak,) talán mégis emancipálni lehetne őket kissé fontosabb politikai jogokra, különösen a megyei és városi bizottmányi tagok, tisztviselők és országgyülési képviselők választására is.

Az ily értelemben vett közjogi emancipatiot mig egyrészt nem tiltja a politikai czélszerüség : addig másrészről a méltányosság és humanitás, a szabadság és egyenlőség hangosan követeli.

Ekkor le galább a nők is a nemzet kiegészitő részét, a nemzet valódi tagjait képeznék. A „sine nobis, de nobis"-féle absolut törvényhozási eljárás reájuk sem alkalmaztatnék. S tudva és hozzájárulások nélkül személyükről és vagyonukról határozó végzés nem hozattatnék. Mert a törvények alkotásához ők is hozzájárulnának a tőlük és a férfiaktól közösen választott képviselő által.

Mindjárt többen lennének igy azok, kik az alkotmány jótékonyságaiban részt vesznek. Már pedig minél többen vannak, kik az alkotmány jótékonyságaiban részt vesznek : annál többen fognak iránta érdekkel viseltetni s annál nagyobb lesz a készség közös erővel, vállvetve visszariasztani a közös alkotmány és közös haza ellen bárhonnan jövő megtámadásokat.

A nők cselekvő választási joga a „suum cuique" és az igazság elvén gyökerezik, a társadalmi rendet nem sérti és sem az erkölcsiség, sem a családi élet, sem a női hivatás követelményeivel nem áll ellentétben!

Maradnának még a felhozottakon kivül ugyis számos politikai jogok, melyekre a politikai jogegyenlőség nem alkalmazható, melyeket ezután is csak a férfiak gyakorolhatnak, melyektől tehát a nők jövendőre is el lennének zárva, — nem azért ugyan, mintha nekik nem olyan lelkük volna, mint a férfiaknak; vagy, mintha a női lélek nem ép oly alaperőkkel birna, mint a férfié.

Mert hogy a nők, még csekélyebb társadalmi nevelés mellett is, nem igen állanak a férfiak mögött szellemi érettség, jellemszilárdság, nyilatkozati bátorság és politikai műveltségre nézve, (melyet csak azok tagadnak, kik szeretnék, ha a nők nálunk is, mint a muhamedánoknál, folytonosan őrzött aranyketreczbe zárva, csupán férfi gyönyör, élv, rabnői, vakeszközei lennének) bizonyitják :

Scudery Mária (1630) a paduai tudós akademia rendes tagja és a hires párisi „szerelem törvényszék" (cour d' amour) államügyésze.

Staell Holstein báróné (1770), ki a politikai tudományokban annyira jártas volt, hogy Napoleon, midőn Elba szigeti fogságából visszatért, őt Párisba hivta, hogy az uj franczia alkotmány készitésében a törvényhozókat böles tanácsaival támogassa.

Róland Julia (1780) Francziaország tudósai és államférfiainak vezércsillaga. Elnöklete alatt — saját házánál — a legfontosabb országos ügyek döntettek el.

Hogy pedig a legméltóbban betöltik helyüket :

a) mint hadvezérek is — az Amazonok királynéi : Penthesile, Thalestris, Hyppolite; Labe Louise (1527) és

D' Ark Janka, kiknek az egykoru történet irók különösen magasztalják rettenthetlen bátorságukat és harczi tetteiket; azután

b) mint uralkodók — Semiramis assyriai; Zenóbia, palmyrai; Erzsébet, angol; I. és II. Katalin, orosz: és Mária Terézia magyar királynék dicsőségteljes élete s alattvalóik általános megelégedése és közjóléte igazolja.

Nem azért vannak és lesznek tehát kizárva a nők a fontosabb politikai jogokból, mintha ők ezek józan gyakorlására képesek nem volnának; mert hogy ezekre különösen pedig, hogy a hivatalviselésre is alkalmasak: legfényesebben ismerték el maguk a férfiak akkor, midőn őket az állami legfőbb hatalom vezetésére, a minden hivatalok legmagasabbikára, a király- vagy császárságra képeseknek nyilvánitották.

Nem azért tehát, mintha a kellő, józan képesség hiányoznék bennük, — hanem azért vannak és lesznek kizárva a nők a fontosabb politikai jogok gyakorlatából; mert ha a nő is képviselő, tisztviselő, vagy esküdtszéki bíróként stb. müködhetnék: női jellemének kiképezését, saját női hivatását kellene elhanyagolni vagy föláldozni a mi egyik szerencsétlenségre a másikat vonná maga után.

Mert a női hivatás nem abban áll, hogy a nő a férfival egyenlő mértékben szerepeljen a politikai világ zajában is, honnan őt maga a természet zárta ki; hanem abban áll: hogy a családi kör csendes magányában, mint honleány, feleség, anya és háziasszony, fentartsa, képezze és nevelje a vallási, házi, hazai és emberbaráti szent erényeket, — melyeknek létezésétől valamint egyeseknek, ugy egész nemzetnek társadalmi arcza, tekintete függ.

Midőn a nő nevel, képez és ösztönöz: sokkal fontosabbat cselekszik s az életre is jobban kihat, mintha nyilvános hivatalt viselne, vagy mintha egy férfit illető valamely foglalkozást üzne.

Oly cselekvények, vállalatok és munkák, melyekre nem a nők rendelvék, mindnyájan pótolhatók férfiak által is.

De ha a nők saját terüket üresen feladatukat teljesitlenül hagyják: ki pótolja ki ekkor a derék honleányokat, hü feleséget, jó és gondos anyákat, kegyes és erényes háziasszonyokat s a kereszténi szeretetben csillogó emberbarátnőket.

Ki pótolhatja ki ekkor azokat, kik a vallás, erköles, család, haza, és emberi nemzet méltóságának és jólétének volnának egyedüli ápolói, védői, támoszlopai és palládiumai?!

Levelek Leonorához.

III.

Kedvesem!

Még most látom át igazán, hogy szeretek. — Talán jó volna a tehetség, szivemet kővé változtathatni, — ha lehetne, hogy ne érezzek. — De miért is volt elébb oly lágy mint a vaj, — hogy egy ifju rövid idő alatt oly mély nyomokat véshetett bele. Bohó vagyok, mint egy gyermek!

Ez tehát a szerelem? Azt hittem, hogy csak az szeret közülünk, ki férfiak társaságában szeret lenni, — oh! ez nem igaz! Csak akkor szeretünk, ha fáj annak távolléte, kit körünkben szeretnénk látni. Ha irok, szemeim előtt összefolynak a betük, s az ő nevét látom. — A szél, mikor a fák leveleit megrázza, — az ő nevét suttogja. Az eső csendes suhogása az ő nevét zengi fülembe, — s mikor neked irok — Leonorám — azt gondolom, hozzá szólnak a sorok. Azért el kissé a szerelmeskedéssel, ugyis megigértem, hogy különfélékről fogunk fecsegni. S ha megint csak az ő neve jut eszembe, akkor parancsolom szivemnek, hogy ne dobogjon oly rettenetes nagyon — ha rá gondolok — mert! — no mert — bizony Leonorám — magam sem tudom; — de iparkodni fogok, hogy az észt helyezzem a sziv fölé, — s ha én akarom, bár csak rövid időre, elvonom a szivnek az ész fölötti zsarnokságát. — Csitt! — Azt gondolom, jön valaki, de senki, s ennek örülök, a férfiak ugyis csak azt gondolják, hogy nélkülök szünet nélkül unatkoznánk, mintha bizony, nem volnának eszközeink, időnket oly kellemetes foglalkozásokra beosztani, melyek — különösen némely férfiu társalgását tökéletesen nélkülözhetővé teszik, s habár már többször hallám szerelmeseknek ajánlani, hogy óvakodjanak a magánosságtól! hogy csak a tolongásban biztosak, én részint nem vagyok még oly szerelmes, hogy a magánosságot kerülném kellene, részint pedig józan észszel is szerelmes lehet az ember, s holmi képzelem káprázató regényeket nem igen olvasok, habár minden regénynek házasság a vége. Fecsegjünk barátném! Csak tudnék hamarjába miről, mikor leülök irni, mindig oly sok mondani valóm van, s mikor már irok oly tunyául jőnek a gondolatok. Beszéljek szinházról, azt te is élvezed, — concertekről, azokat te is végig hallgatod, talán többször mint én, — te igen jól tudod, hogy a férfiak végig czvikkereznek bennünket, mert alkalmasint részese vagy, de én mondhatom, hogy ki nem állhatom, mert ezt a czvikkerezést mindig valami sületlen kritika követi, különben ez az ő joguk, — s számtalanszor pirulva kellett végig hallgatnom mikor susogták: ezen nem jól áll a piros szin, szebb lett volna a kék! — vagy: ez már eladó, — kinek a leánya? — vonzó arcz! nincs szellemdusság benne, — mintha bizony a férfiak között oly sok szellemdus arczot lehetne találni, — pedig fájdalom többet a legőszintébb köznapiságból. Minap mutattak be házunkban egy egyént, ismered jól, az a kis szemüveges doktorka hozta, a kinek minden harmadik szava kérem alásan és bocsánat, szüleim igen nyájasan fogadták, a neve báró St. — Mondhatom nem rosszul mulattunk, csakhogy nekem szerfölött zokon esett, hogy a nemes sokat utazott báró, ki azonban alig volt határán tul hazánknak, épen a doctor ur által mutattatá be magát, ki őt minden harmadik szónál a kérem alássannal meghazudtolta. Volt már a nemes báró Ázsiában, Amerikában, utazott, vadászott, kutatott, tanulmányozott mindenütt, még ott is a hol eddig ember nem volt, — elég az hozzá, bárósága mellett tudósnak is akart látszani, s ez által oly nevetséges szerepet játszott, hogy csak szokott kiméletünk mentette ki a szégyentől, — habár mint mondám, a kis doctor minden harmadik szónál meghazudtolta, — és atyám ezt harmadfél óráig ki birta állani, csodálkoztam roppant türelme felett, — és ilyen számtalan férfi van, ki többnek akar látszani, mint valódiságban, — harmadnap beszélte egy barátném, ki azt mondá, hogy a nemes báró nemtelen okokból tartózkodik városunkban, — mert egy fürdőhelyen bizonyos uri embert, ki elég vakmerő volt utazásáról beszélgetéseit hazugoknak nyilvánitani, egy egész társaság előtt pofon ütött, — s a következmények elől elillant, szülei külföldre váltottak is neki utlevelet, — de a báró nem mer menni. — Tökéletes bizonysága annak, hogy vannak férfiak, kiknek kezébe hazát védő kard helyett, még a főző kanál is nemes eszköz. A főző kanálról eszembe jő, hogy szeretnék a férfiaknak, tudni illik azoknak, kiknek erre szükségük van valamit főzni, olyasvalamit, mi eddigelé egyetlen egy férfiu sem rontaná meg a gyomrát, áll pedig az étel egy tésztából, mely e következő alkatrészekből van összetéve; itt van Leonorám a recept: Végy ide egy adag — *férfias erőt*, — ez képviselje a lisztet, — tojásképen verj bele kettőt a *gyöngédségből* — végy hozzá egy adag — *nemes komolyságot*, — két rész — *müveltséget*, egy rész — *finom magaviseletet*, egy rész *feszteleneséget*; három rész *szerénységet*, — egy rész

becsületességet, — egy rész részrehajlatlanságot, egy fél rész megnyerő modort, három rész takarékosságot, egy rész előzékenységet, ezt keverd össze jól, forrázd le, két itcze (emberszeretet) vizzel, tedd be a büszke, de nem fenhéjázó magatartás serpenyőjébe, süsd ki a munkásság kályhájában — Leonorám, ebből oly torta válnék a melyből magunk is jóllakhatnánk. Hanem! — nevetsz? ugy-e, magam is mosolygok, — mert ezt a receptet azóta ismerem, mióta őt ismertem meg, — hacsak szemeim nem csaltak. Látod édesem, mindennek megvan a maga körfutása, és én is oda jutottam, a hol elkezdém, — ily körfutása van mindennek az életben, az emberi társaságnak, a természetnek, az élő lényeknek, a szerelemnek, és igaza van alkalmasint a költőnek, a ki azt mondja :

Az élet fénye a költészet,
A költészetnek fénye szerelem;
Nemes szerelem az élet varázsa
S a szerelem varázsa?
Az élet sohasem.

Isten veled, ölel MAURIZIA.

Mit szeretnének a férfiak?

Chinában a nők tizparancsa a következő :

1. A nőnek nincs más istene a világon, mint férje.

2. Bármily idős, rut és ostóba is férje, ha minden vagyonát kedveseire költi is, és tőle mindent megtagad : teljes erejéből igyekezzék férje kedvét megnyerni.

3. A nő engedelmeskedni született. Mint feleség férjének, mint leány atyjának, mint özvegy gyermekeinek tartozik engedelmeskedni.

4. A nő férjét asztalnál szolgálni tartozik, s tartsa szerencséjének az attól maradtat megenni.

5. Ha a férj sir, sírjon a nő is; ha a férj vigad, vigadhat ő is.

6. Bármily rangos nő is férje eledeleit saját kezeivel készitse el.

7. Hogy férje szemei előtt tetszetős legyen, naponta fürödjék előbb tiszta, azután sáfrányos vizben; haját fésülje és kenje, szemöldjeit antimoniummal fesse s homlokára veres bélyeget süssön.

8. Ha férje távol van, a nő böjtöljön, háljon a földön s tagadjon meg magától minden élvezetet.

9. Ujjongva menjen a hazatérő férj elé, adjon neki számot tetteiről, szavairól.

10. Ha férje megszidja, köszönje meg; ha megveri, szenvedje el, csókolja meg érte kezét tizszer s kérje bocsánatát, hogy megharagitá.

E parancsok kissé furcsák és zordonak, de a mi férfiaink kis módositással ezeknél számtalanszor keményebbeket szeretnének reánk erőszakolni. A chinaiak legalább a lelket és szellemet nem kötik le, nálunk ezt is bilincsbe szeretnék verni.

Pályázat hirdetés.

Alulirott pályázatot hirdet a következő kérdésekre:

1. Hány hü férfi volt a világon?

2. Ki legnagyobb ivigye „Kandi Klári"-nak?

3. Mi a méltányosság a nők iránt?

Pályadij: Egy finom kosárka azon lajtorjának fájából, melyet egykor Jákob látott.

Határidő: Kandi Klári életének 100 napja 1869-ben.

Pályázhat minden magyar hölgy.

Jenőke.

Villanykák

a müveltség mai ködén áttörve.

— Egy ügyvéd elvesztette saját pörét.

— No szép prókátor vagy, fésülé neje, saját igazságos ügyedet is elveszted!

— Kérlek hallgass, mondá amaz, nem értesz hozzá, a hol én tanultam más igazság van.

— Egy falusi orvos, a szomszéd helységbe beteghez hivatott, s ez vállára vetvén puskáját, hogy utközben valami vadra akadna, elindult. Szemközt jött vele egy ismerőse, kérdé tőle, hogy hová megy?

— Beteghez! — felele az orvos.

— Talán attól tart, hogy máskép elhibázza? — a puskára mutatván.

— N. orvos igen haragudott ha az orvosokat megszólták. Álljon ki mind, kiálta egykor méltó fölindulásában, midőn egy társaságban ismét az orvosokra került a szó, álljon ki mind, kiket valaha orvosoltam, és vádoljon tudatlanságról vagy hanyagságról!

— Ezekre könnyen hivatkozhatik orvos ur, monda neki egy hölgy, mivel jól tudja, hogy a holtak nem tudnak beszélni.

— A budai népszinházban épen „Tiz leány és egy férj sem" czimü operettet hirdették, midőn T. I. budai háziur, mint rendesen mindennap elküldé öreg szolgáját, nézné mit adnak a szinházban. Visszajön és mondá :

— „Tiz leány és egy sem férj."

— (A polgári házasság katonai szempontból.) Mondja csak egyszer, őrmester úr, mi tulajdonképen a polgári házasság?

— Hát az, fiu, hogy a katonaság udvarol a hölgyeknek, a polgárságnak pedig el kell venni őket.

— Egy hollandi hirlap e következő jegyzetet hozza; „Egy ifju, ki megnősülni szándékozik, — szinésznőt keres, ki e gondolatot kiüzze fejéből."

— Miért lőn Ádám és Éva kiüzve a paradicsomból? kérdé leczkézés alkalmával a lelkész. Egy szegény kis leány válaszola : Mert a házbért nem tudták megfizetni. — Tapasztalásból válaszolt.

— Egy garázdálkodó s czivódó férj mondá nejéhez, midőn ez egy neki nem tetsző szinü szövetet választott ruhára : De te ugyan mindig csak a legroszabbat választod magadnak! — Valóban, válaszolá ő, és teveled kezdettem el.

Betü rejtvény.

Kezdete mindennek vagyok én, nincs nélkülem ember,
s nincs semmi, ámbár ég földön nem létezem, mégis
Ismer az elme. Róma első adott értéket nekem
S az évek hosszu során, bennem több századokon látsz.
Tudni kivánsz : Amor bir engem a csalfa kis Isten ;
És vagyok a bájos szerelemnek az őrje. Leányka
Szép szemeidben ülök, de tünök ha tükörbe tekintesz
Közelrül ne keress, nézz messzire — meglátsz.

Beküldési határidő január 15-ke.
Jutalom : Kandi Klári jóltalált arczképe kerettel.

Galambposta.

— Szarvasváryné fogadja hódoló tiszteletünket.

— Özv. S. K. urhölgynek Akna Sugatagon. A csintalan Klári szives fogadását köszönjük. Becses igéretére számolunk.

— Cs. F. Sopron. Vettük, mindkét részről szivélyes üdvözlet.

— Csurkesz ujabb küldeményeit is hibátlan megkaptuk, ezer üdvözlet!

— P. B. Hédervár. Baráti buzgalmadat igen köszönjük. Mindnyájának rendesen küldjük.

— I. B. Baja. Van közötte használható. Szivesen hozzuk.

— Lapunk t. közönségének boldog ünnepléseket kivánunk, reméljük, hogy ujévi jókivánatunkat is szivesen fogadják, melynek már a jövő évi első számban adunk kifejezést. Lapunk ügyét ajánljuk a lelkes magyar hölgyek ismert pártfogásába s a hölgyeket tisztelő férfiak figyelmébe.

Előfizetési felhivás

KANDI KLÁRI

első magyar hölgy-élczlap

1869-ki második évfolyamára.

Lapunk t. közönsége ismeri czélunkat, védeni a hölgyeket sértő megtámadások esetében s küzdeni társadalmi érdekeikért, emellett mulattatni őket anélkül, hogy önérzetük tisztasága megrohanva lenne.

Erősen hisszük, hogy törekvéseinket fényes siker koronázandja, azért bizalommal kérjük t. olvasóinkat, hogy köreikben ajánlják e lapot s az előfizetést mielőbb megujitani szíveskedjenek, miután a lap költséges kiállitása miatt felesleges példányokat nem nyomathatunk.

Előfizetési ár :

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Évnegyedre	1 „

Az első évfolyamból teljes számu példányokkal még szolgálhatunk.

Alkalmilag megrendelhető e lap szerkesztőjének „111 Költemény“ czimü könyve 1 ftért s kedvezményül a „Darázsfészek“ 10 füzete 50 kr. leszállitott árért.

Tisztelet a nőknek!

N.-Kanizsán deczember hó 1868.

Kandi Klári
szerkesztő s kiadó-hivatala.

HIRDETÉSEK.

„Halljuk a szép szót!“
„Rajta fiuk, vigadjunk!“

(2—6,6)

Megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható :

„Halljuk a szép szót!“

czimü magyar felköszöntő (toast) könyv, mely kötött és kötetlen mindennemü felköszöntést tartalmazván, diszes kiállitása és tömött tartalma, ugy hasznos és mulattató voltánál fogva az ifjuság figyelmébe különösen ajánlható. — A 150 lapra terjedő és 145 többnyire eredeti felköszöntést tartalmazó szines keménykötésü könyvnek ára 1 ft.

Továbbá megjelent

a dalkedvelő ifjusàgnak különösen ajánlható

„RAJTA FIUK, VIGADJUNK!“

közkedvességü dalkönyv második javitott és tetemesen bővitett kiadása.

E nagy szorgalommal összeállitott mü közel 1000 válogatott dalt tartalmaz, és szines boritéku ; csinos kiállitásánál fogva is kitünő, mondhatni: egyetlen a maga remében. Az első kiállitás 2000 példánya igen rövid idő alatt elkelt, mi eléggé tanusitja, hogy méltó figyelmet érdemel. Ára az 530 lapra terjedő s diszesen kállitott zsebkönyvnek 1.20 kr., dus aranynyomás- és aranyszegélylyel 1.80 kr.

Végre ugyanott megjelent

LENORMAND,
a hires czigánynő igazmondó vetőkártyája

32 szinezett kártyával, magyar aláirással és szöveggel. — Ára 50 kr.

Mind a három Nagy-Kanizsán, Wajdits József könyvkereskedésében egyszerre véve, valamint utánvéttel együtt rendelve 2 frt 50 kr, és 10 példány után egy tiszteletpéldánynyal is szolgálok.

Minden postai utánvét mellett a megrendelő szíveskedjék bérmentes levélben az emlitett összeg egy harmadát mellékelni.

Házassági ajánlat.

Egy barna fiatal, nőtlen és müvelt egyén, kinek évi 1200 frtnyi tiszta jövedelme van a vaspályánál, kiván egy csinos ifju s müvelt hölgygyel házasságra lépni, barna vagy szőke nem tesz különbséget, pénzbeli hozomány nem igényeltetik. Photographiák a levelekkel Z. betü alatt e lap szerkesztőségéhez intézendők. (14—3,3)

Keller Ignácz

ajánlja (4—3)

Nagy-Kanizsán, főutczán, **Wlassics Antal** ur házában levő, nagy választéku és legujabb divatu

női czipő

és

minden nemü kész férfi lábbeli

raktárát a legjutányosabb árakon.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos : Bátorfi Lajos. Nyomatott Wajdits József nyomdájában N.-Kanizsán.